

Trysil 15.12.2014

U T T A L E L S E

TIL DOKUMENTET ”FAGGRUNNLAG OM BESTANDSMÅL FOR ULV OG ULVESONE”, UTARBEIDET AV KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET

Ett av hovedmålene med St.meld, nr 15 (2003-2004) var å dempe konfliktnivået. Det som kalles ”rovdyrkonflikten” er ikke bare de motsetninger som har oppstått som følge av rovdyrskader og påtvungen endring av leveforhold i de nye rovdyrområdene. Det går også på den følelsen av bedrag som store befolkningsgrupper føler de har blitt utsatt for fra myndighetenes side. Men i stedet for å få dette konfliktstoffet opp i dagen og belyse det, framstår dokumentet mer som en videreføring av tidligere praksis. Det er betegnende når det på side 10, om rovviltforliket av 2011, heter:

”Det var første gang i historien at alle partier på Stortinget var enige om rovviltpolitikken”.

I stedet for å presentere en lite dekkende harmonimodell, kunne man ha vist til at Bernkonvensjonen i 1986 ble enstemmig ratifisert av Stortinget fordi innstillingen fra Utenriks- og konstitusjonskomitéen måtte oppfattes som at norsk rovviltforvaltning kunne fortsette omtrent som før. Henvisningene til Bernkonvensjonen begrenser seg til korte gjennomganger av Artikkel 2, Artikkel 6 og Artikkel 9. Her har departementet latt muligheten til en nyttig innføring i den historiske bakgrunnen gå seg forbi.

At noen av Miljøverndepartementets tjenestemenn underhånden og uten offisielt mandat hadde jobbet i flere år overfor andre land med henblikk på å avstå fra slike reservasjoner som Norge hadde varslet ved undertegnelsen i 1979, er ikke nevnt i proposisjonen og er bare delvis blitt kjent gjennom en replikk fra statsråd Surlien til representanten Kolle Grøndahl under selve ratifikasjonsdebatten. At de fleste land som hadde en ulvebestand, reserverte seg mot fredning av denne arten, ble ikke nevnt verken i offisielle dokumenter eller av de ansvarlige statsråder, Stray og Surlien.

Hadde dette vært kjent i 1991, da St.meld. nr. 27 (1991-92) ble offentliggjort, ville følgende setning trolig ha fått en noe mindre provoserende form, lest i ettertid:

”Norge har ikke gjort reservasjoner når det gjelder disse artene og er dermed forpliktet til å følge opp konvensjonens bestemmelser”.

Det ville videre ha vært av stor betydning for en realistisk behandling av den framtidige forvaltningen av ulv om den reelle bakgrunn for følgende sitat fra St.meld. nr. 35 (1996-97) hadde blitt belyst:

”Det framgår av artikkelne 6 og 7, samanhalde med artikkel 9 i konvensjonen, at kvart einskilt partsland på sjølvstendig grunnlag pliktar å halde oppe levedyktige bestandar av arter som er omfatta av konvensjonen, og som naturleg førekjem innafor landet sine grenser”.

Denne formuleringen er essensen av en feilaktig fortolkning av Bernkonvensjonen, knesatt av et overveldende flertall av nordiske parlamentarikere under Nordisk Råds behandling av et forslag om felles nordisk forvaltning av store rovdyr i 1990. En samlet nordisk miljøbevegelse hadde protestert mot forvaltningsplanen med den begrunnelse at planen var i strid med Bernkonvensjonen og signaturlandenes påståtte forpliktelser til å bygge opp egne, levedyktige nasjonale bestander. Flertallsinnstillingen fra Juridisk utvalg lød: *"På bakgrunn av den sterke kritikken som er kommet fra natur- og miljøorganisasjonene, både på formelt og saklig grunnlag, finner ikke utvalget å kunne støtte forslaget."* Innstillingen ble vedtatt. At organisasjonene på dette tidspunkt satt med et svarbrev fra Bernkonvensjonens generalsekretær hvor planen ble karakterisert som interessant og foreslått videreutviklet, var ikke kjent av rådet.

Det bør legges til at miljøorganisasjonenes vellykte initiativ overfor Nordisk Råd skjedde i intimt samarbeid med framtrede representanter for den danske Miljøstyrelsen og Direktoratet for naturforvaltning. Den daværende direktøren i Trondheim betraktet med god grunn den nordiske forvaltningsplanen som en trussel mot direktoratets egen Landsplan, offentliggjort i 1987, hvor nettopp oppbygging av nasjonale, "levedyktige bestander" var et erklært mål.

Trysil-Engerdal lokallag av FNR vil ved denne anledning nøye seg med å ta opp disse grunnleggende forutsetninger for rovviltkonfliktene. Vi vil innstendig henstille til departementet om å avstå fra å fremstille norsk rovviltforvaltning de siste 35 år som preget av kontinuitet. I stedet kunne en, som et ledd i en departemental selvransakelse, vist hvordan bevisst og ubevisst skinnenighet har bidratt til uklar virkelighetsbeskrivelse, uklar begrepsbruk og uklar målsetninger.

I denne rovviltmelding nr 2 fra 1996/97 er teksten til Bernkonvensjonen tatt inn som vedlegg. Med ett betydelig unntak: Artikkel 23 glimrer med sitt fravær. Den lyder slik: *"Enhver kontraherende part kan, til enhver tid, si opp denne konvensjonen gjennom en underretning adressert til generalsekretæren for Europarådet"*.

Dette bør kunne være et alternativ dersom vårt forhold til Sverige – som følge av landets forpliktelser i henhold til Habitatdirektivet – skulle stille seg i veien for en fornuftig norsk rovviltforvaltning. En reforhandling når det gjelder ulv bør da være et aktuelt tema..

For
Styret i Trysil/Engerdal lokallag av FNR

Bjørn Skåret

Org.nr: 998 244 560
Bankkonto: 1822.21.09015
Tlf: 482 90 106